

demokratiet og Det Radikale Venstre dér gratis får stillet til rådighed af staten.

Jeg håber, ministeren kan oplyse lidt nærmere om de planer.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må meget, meget skarpt tage afstand fra de insinuationer, der ligger i spørgsmålene.

Jeg vil gerne tage et eksempel: Devaluering:

Det bliver sagt fra modstandernes side, at det er at give afkald på et instrument, som man kan bruge i pengepolitikken, hvis vi kommer med i den fælles valuta. Det er ganske korrekt. Det er alle enige om.

Modstanderne mener så, at det er et tab, det er en ulempe, fordi det instrument kan vi have brug for om f.eks. 20 år. Det ved vi ikke i dag. Så laver denne rapport en analyse af de devalueringer, der er sket igennem årtier, beskriver, hvilke erfaringer man har gjort med det, og vurderer så, på hvilken måde devalueringssinstrumentet kan være et hensigtsmæssigt instrument at beholde i en tid, der godt nok ser meget anderledes ud, end tiden så ud for 30 år siden. Det beskriver rapporten. Og den analyse og den vurdering viser, at devalueringssinstrumentet ikke har den betydning, ikke har den funktion og ikke kan have det, fordi teknologien har udviklet sig, kapitalbevægelsen er liberaliseret og verden er fuldstændig anderledes.

Det er selvfølgelig ærgerligt for modstanderne at få sådan en analyse. Nu er fordelene ved denne her rapport, at enhver økonom, også medlemmer af Folketinget, enhver fagøkonom, alle eksperter kan gå ind og læse grundigt i alle disse sider og bilag og modeller osv. og forholde sig til indholdet og sige: Hvor er fejlene hente i den konklusion?

Men det er jo ikke det, jeg hører her. Det, jeg hører her, er, at det her er et knaldgodt materiale, og derfor er modstanderne dybt rystede over, at det er kommet. Derfor må hr. Frank Dahlgaard bruge så grove ord, som bliver brugt her, fordi her er indholdet beskrevet, og det kan alle vurdere, ikke kun de tre, der sidder her og er spørgere i dag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg kan jo ikke rigtig takke for økonomiministerens svar, for det eksempel, jeg gerne vil diskutere, vil økonomiministeren åbenbart ikke diskutere, og så er økonomiministeren blevet udrustet med, at det er godt at tale om devaluering i forhold til rapporten.

Altså, hvorfor vil økonomiministeren ikke forholde sig til det, jeg spørger om? Der er et afsnit i rapporten, der handler om, hvorvidt en politisk union, en forbundsstatslignende konstruktion, er nødvendig for, at en økonomisk monetær union kan fungere.

Der bliver henvist til nogle forfattere, som mener, at der er en sammenhæng her. Det af-færdiger man fuldstændig i rapporten med en halv linje, og så bruger man al spalteplassen på at forklare sit politiske synspunkt, regeringens politiske synspunkt, tilhængernes synspunkt om, at vi bare kan tage den dér euro; det har overhovedet ingen politiske konsekvenser i forhold til forbundsstatstankegangen osv.

Altså hvor er nuancerne i det? Den eneste nuance, der kommer frem, er, at vi andre så laver nogle materialer, der kan prøve at imødegå det her. Problemet er bare, at det her er betalt af skattemidler over Økonomiministeriets og Finansministeriets budgetter; det, vi skal lave, bliver betalt af vores pengekasse.

Og må jeg minde om, at hele nejsiden ser ud til at have de samme midler, som bare ét af partierne har. Så kan man jo se lidt om forholdene, se, hvorfor det er så forfærdeligt, at skatyderne også skal bidrage via staten.

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men jeg vil gerne spørge ministeren, hvilke planer man har om fortsat udgivelse af pjecer, kampagnepjecer fra regeringens side på statens regning. For er det ikke korrekt, at man har planer om en række pjecer? Nogle af dem endda op i 50.000 eksemplarer i ganske flot udstyr osv. og jo formentlig skåret over samme læst som den rapport, ministeren lige har holdt et så glimrende salgsindlæg for.

Jeg spørger bare, for efter min opfattelse burde Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre selv betale sådan noget kampagnemateriale, og det bliver en ganske stor regning, man efterhånden får ophobet ovre i Økonomiministeriet fra de to partiers side.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg skal give et eksempel på det, som jeg vil kalde vildledning og fordrejning:

I rapporten på side 150 i et afsnit, der drejer sig om, hvad der er bedst, fastkurspolitik eller flydende kurser – og Sverige og Finland har som bekendt haft og har flydende kurser – nævner man pludselig, at den økonomiske velfærd målt på bruttonationalproduktet pr. ind-